

Pärskeitä

N:o 4
1945

Toimitus:
Harlahti, Helanen, Nortamo,
Nykänen ja Viitala.

40:s
VUOSIKERTA

P ä ä k i r j o i t u s .

=====

Kuten sivun ylä laidasta huomaatte, ilmestyy kunnan Ressumme äänenkannattaja "Pärskeitä" jo 40:ttä vuosikertaa, sitä ei siis voi pitää eilisen teeren poikana. 40 vuotta koululehden iäksi on Suomessa paljon, mutta niinpä "Pärskeitä" onkin vanhimpia koululehtiämme.

Paljon on "Pärskeitä" ehtinyt näkemäänkin. Siitä kertovat vanhat, vuosisadan alussa ilmestyneet numerot. Käsiini joutui äskettäin pari paksua, sidottua vuosikertaa tuollaisia isäimme koulu aikaisia vanhuksia. Ne olivat siististi käsinkirjoitettuja, ja niitä lukiessani näin teinielämän olleen silloin jokseenkin samantilaista kuin nykyään, haukuttiin siis saamattomuutta ja harrastusettomuutta. Mutta niistä kuvastui kuitenkin, varsinkin sortovuosien ja vapaussodan aikaisista numeroista, isänmaanrakkaus ja suomalaisuuden tunne niin valtavan voimakkaana, etteä voi olla ihaillematta niitä ressuja, jotka silloin, kun Suomen vapauden aamu koitti, kävivät näissä samoissa luokissa ja istuivat samoissa pulpeteissa, joissa heidän poikansa käyvät nyt kouluaan. Melkein toivoin, että jälleen tulisivat nuo "ihanat vainojen ajat", mutta muistinkin, etteihän sitä enää tarvitse toivoa. Kyllä nykyinenkin aika osaa opettaa ressuja tuntemaan isiensä työn arvon ja tulemaan kunnan suomalaisiksi.

Niinkuin ehkä tiedätte, on "Pärskeitä" tähän kevääseen saakka ilmestynyt yhtenä ainoana kappaleena kuhunkin teinikunnan kokoukseen, jossa se on luettu vain teinikunnalle. Mutta koska havaittiin, että koulussamme pitäisi olla myös lehti, joka on kosketuksissa koko Ressun kanssa, ja joka on myös k a i k k i e n luettavana, niin hyväksyi nykyinen teinikunta ehdotuksen ruveta monistuttamaan "Pärskeitä". Huomatkaa siis alempien kerrosten pojat, että "Pärskeitä" on aivan yhtä hyvin teidän kuin teinikunnankin lehti, vaikka sen toimittavatkin teinit. Mutta se, että lehden toimittamisen hoitavat teinit, johtuu vain siitä, että heidän kykynsä ovat tulleet esiin. Siis jos teidänkin nahkojen joukosta (nahkoja eivät ole vain ensiluokkalaiset vaan kaikki keskikoululaiset) erottuu joitakin poikia, jotka ovat muita silmiinpistävästi etevämpiä ja tarmokkaampia, voidaan heidätkin valita "Pärskeiden"

K o r u t o n t a k e r t o m a a

eli

komedia heistä ihmisistä.

Kerännyt A k u.

"Ei saa koskea telineisiin! (sähkökojeita). Joka koskee telineisiin, saa tunnin istumista - jota ennen hän on saanut kuollettavan sähköiskun!"

+ + +

"Minä en yleensä ole kovin vaativainen, mutta missä minä olen vaativainen, niin siinä minä todella O L E N V A A T I - V A I N E N - ja se on H E R B A A R I O!"

+ + +

"..... tosin kielioppi eräissä tapauksissa horjuu, mutta M I N Ä E N H O R J U! - Älä sinä yritä M I N U A huiputtaa! Kyllä M I N Ä nämä asiat tunnen!"

+ + +

"..... tosin Tukholmaankin tuli kai kokonainen pommi - vaiko vallan kaksi.....

Nyt, kun syksy jälleen on vaihtunut talveksi, ja äsken vielä ikävänharmaa tienoo on ensilumen peittävä, huomautan jälleen siitä, että lumipallojen heittäminen koulun pihalla on ankarasti kielletty!"

+ + +

"Sepä olisi ollut kovin murheellista, jos Hannibal olisi ollut Neutri! - Se vasta oli merkillinen sana! Ei kannata keksiä uusia latinan sanoja. Kyllä vanhoissakin on aivan tarpeeksi oppimista!"

+ + +

"No mitä nyt huomaamme tästä sanasta.... - Tämä kaikki nyt johtuu siitä äärettömästä velttoudesta, joka luokalla vallitsee! - Mikä on tämän sanan synonyymi eli samaamerkitsevä sana.... - Pidetään kädet pulpetilla!"

+ + +

"H U J O !" - Seisotte huomioasennossa siihen saakka, kunnes tulen! - Joka ei tiedä, mistä Klemens Aleksandrialainen on tullut kuuluisaksi, olkoon omassa v i h e l i ä i s y y d e s - s ä ä n! - Muistanpa viime tunnilta erään välimäytöksen elikkä intermezzon.... - Mitä te täällä kiljutte? Kun te k o s t y - m e e r a a t t e itsenne ja menette karnevaaleihin, niin kiljukaakaan sitten siellä!"

† + + + + + †

V A R O I T U S !
 =====

- Kevät kirkkaine väreineen on saapunut pohjoiseen isänmaahan. Pane siis aurinkolasit silmillesi ja katso taivaalle!
- Miksi niin taivaalle - siksikö, että etusivu ruskettuisi ja vitamiineja tulisi siten ruumiiseen?
- Myöskin siksi - mutta etupäässä sentähden, etteivät kevään kirkkaat värit sokaisisi silmiäsi.
- Siellähän ne kevään kirkkaat värit näkyvät sinisellä taivaalla ja lämmittävässä auringossa.
- Enhän minä juuri sitä tarkoittanut.
- No mitä sitten?
- Tarkoitinpa vain esim. Esplanaadia aurinkoisena kevätpäivänä, jolloin siellä on paljon kansaa.
- No mitä siitä kansasta?
- Kyllä sinä, Kalle, olet sitten proosallinen. Etkö sinä ole huomannut siinä kansassa mitään muutosta?
- Tietenkin minä olen huomannut sen, että niillä on kevät-takit yllään (lukuunottamatta niitä raukkoja, jotka ovat vieneet takkinsa pesulaitokseen).
- Ja paljon muuta on kevät tuonut tullessaan. Parasta on vain, Kalle, että teet, kuten neuvoin, sillä kun sinä katselet eteesi, niin huomaat paljon kauniita sääriä, jotka ovat verhotut ohuisiin, sieviin silkkisukkiin, nostat hieman katsettasi, näet sievän neitosen muodikkaasti pukeutuneena. Hänen kirkkaat, siniset silmänsä ilakoivine katseineen tunkeutuu lämpimästi lävitseesi. Hänen kauniit hiuksensa vaikuttavat verenkiertoosi antiflegmaattisesti. Menet samaa filmiä katsomaan kuin Hän, ostat Hänen viereensä lipun. Seuraavana iltana menette ehkä yhdessä jonnekin huolimatta siitä, että sinulla on seuraavana aamuna saksankirjoitus ja muutenkin vaikea koulupäivä. Sitten menette ehkä pyöräilemään taas jonakin iltana, ja sinä olet ratki ihastunut Häneen.
- Usko pois vain - niin se helposti käy näin keväällä, kun aurinko paistaa ja taivas on sininen.
- Hahaa - sinulla on vilkas mielikuviutus. Luuletko sinä, että minä välitän tytöistä?
- Välität tai et, niin sietää olla varovainen - muista minun sanoneeni!

Ja niinpä sitä sittenkin kävi, että Kalle löysi tytön, johon hän ihastui, eikä ihme, sillä tuo tyttölapsi oli tosiaankin herttainen/kauniine säärineen, sinisine silmineen u.s.w. Kalle pääsi kaikesta huolimatta luokaltaan, joka oli kokonaan hänen hyvän joulutodistuksensa ansiota.

Tämä tapahtui vuonna 1944, mutta olen varma, että se on voimassa niin kauan kuin keväitä riittää.

Varokaa siis ressulaiset!

Keväthuminassa teini. J a n n e.

P ä r s k ä h d y k s i ä R E S S U N k o n v e n t i s t a .
 ++++++

Pärskeiden erikoiskirjeenvaihtajalta. - Kaikki oikeudet pidätetään.

Niinkuin on tunnettua, oli Ressussa 21.4. ohjelmallinen konventti, jossa oli vieraina pari tyttökoulua, joiden kanssa piti neuvotella yhteistoiminnasta. Jotta iltamasta poissakin olleet pysyisivät tapahtumien tasalla, lähetti Pärskeitä sinne lentävän erikoisreportterinsa, joka seuraavassa kertoo huomiotaan.

Vastoin odotuksia oli 5 A:n ja 6 C:n järjestämään iltamaan saapunut jonkin verran väkeä kaikista kolmesta koulusta. Sen lisäksi kunnioittivat kokousta läsnäolollaan rehtori sekä lehtori Väänänen, teinikuntamme kuraattori. Myöhemmin illalla näki reportteri myöskin lehtori Kahman tyytyväisyydestä loistavan naaman hänen kaataessaan jäätelöä sisäänsä. Lehtori Salokangaskin oli saapunut seuraamaan kokouksen kulkua.

Kun Olavi Vapaavuori oli lopettanut pianosoolonsa ja yleisö puhelemisensa, piti Quick tervehdyspuheen, joka iloisesti yllätti lyhyydellään. Seurasi varsinainen teinikunnan kokous, Quick teki selkoa teinikunnan tarkoituseristä ja lausui sen ohessa mietelmiä teinikunnan sääntöjen ensimmäisen pykälän johdosta. Tyttökoulujen kanssa päästiin yksimielisyyteen yhteistoiminnasta ja valittiin asiaa hoitamaan komitea. (ha-ha, kyllä komiteat tunnetaan!)

Ohjelma alkoi tietokilpailulla, jossa asianomaiset ressut vaikka voittivatkin, paljastivat suuren tyhmyytensä. Senjälkeen soitti teini Honkanen saxofonia. Yritys hyvä 10. Vapaavuorten veljesten humoristisen (?) esityksen jälkeen lausui teini Salminen runon Kantelettaresta. Hyvä suoritus. Sitten esitti eräs pitkänhuiskea teini, jota reportteri ei tuntenut, laulun vanhalla sävelellä ja uusilla sanoilla. Häntä säästi Olavi Vapaavuori mandoliinilla tai olisikohan se ollut kitara, en tiedä. Ehkä paras numero ohjelmassa oli kuitenkin näytelmäkappale, jossa kunnostautuivat teinit Ramo, Martinoff ja Liuttu. Se sai koko kansan nauramaan ja jätti pysyvän muiston sekä yleisön mieleen että teini Martinoffin ylähuuleen; kun hän repi irtoviiksensä pois, lähtivät hänen omat viiksenalkunsaakin mukana. Sietääpä varoa moista liimaa.

Ohjelman välissä oli pari kertaa ollut yhteislaulua sihteerin Variksen ansiokkaasti johtaessa karttakepin avulla.

Ohjelman jälkeen oli väliaika, jolloin yleisö siirtyi puhvetin puolelle. Pari nahkaa möi siellä jäätelöä (aika hyvää) ja omena-, appelsiini-, sitruuna-, banaani-, y.m. limonaadeja.

Puhvetin kassan hoito oli, nerokasta kyllä, uskottu tunnetun saiturin, teini Alarannan käsiin. Hän hoitikin tehtävänsä mainiosti, eikä antanut alennusta edes Pärskeiden reportterille, vaikka tämä kovin sitä mankui.

Muuan tapaus puhvetissa: Eräs abiturientti: "Myydäänkö täällä plaadia?" Alaranta: "Mitä se on?" Abiturientti: "Plaadi on plaadia". Alaranta tuumii vähän ja antaa sitten jäätelöä: "Siinä on, viisi markkaa!" Abituurus: "Minä pyysin plaadia. Onko sitä ja mitä se maksaa?" Alaranta: "Ai juu! On sitä, se maksaa 7 markkaa" (Antaa pullon punasta limonaadia). Abituurus: "Mitä sinä oikein meinaat?" Alaranta: "Etkös sinä tarkoita tällaista limplaadia?" Abituurus pudistaa sääliä päätään ja lähtee pois.

Yleisön jaloissa näkyi häärivän joitakin nahkoja, jotka möivät "Pärskeitä". Heistä kunnostautui etenkin eräs teini Nortamon lukuisista pikkuveljistä, joka valloittavan hymynsä avulla onnistui myymään koko joukon tuota Ressun "julkista sanaa".

Välilajan jälkeen alkoi tanssi. Piti alkaa, tarkoitan. Herrat "radioteknikot" yrittivät saada lankojaan selviksi ja aparaattejaan kuntoon, mutta se jäi pelkäksi yritykseksi. Pärskeiden reportterin kysyessä missä vika on, sai hän vastaukseksi käskyn painua tiehensä, koska ei ymmärrä mitään niistä asioista. Lisäksi kuuli hän mutistavan jotakin vaihtovirtapiirin konduktion induktioakkumalaattorin väärästä kytkennästä monitehoääntäjän polarisatioelektrovahvistajaansa. En ole varma, oliko se aivan näin, mutta jotakin sinnepäin ainakin.

Vihdoin, kun oli jonkin aikaa tanssittu pianon tahdissa, teini Koskisen ja abiturus Hiekkasen huolehtiessa vuoroin musiikista, saatiin radiogramofoni kuntoon (?), vaikka nytkin kuulosti siltä, kuin se olisi laulanut iso ahvenenruoto kurkussaan. Koska allekirjoittanut ei ole liialla säveltäjällä pilattu, kysyi hän varmuuden vuoksi tunnettujen musiikkiarvostelijoiden teinien Sunin ja Malmbergin mielipidettä kaiuttimen äänestä. He lausuvat kumpikin julki yleisen halveksumisensa.

Huvin ja hyödyn osasi parhaiten yhdistää teini Runko, tanssittaen ainoastaan vieraillevien koulujen teinikuntien puheenjohtajia, varapuheenjohtajia ja sihteereitä.

Erikoista huomiota herätti teini Helanen vauhdikkaalla tanssitavallaan. Vaikutti siltä kuin hän, käyttäen daamiaan aseenaan, olisi yrittänyt tyrmätä juoksuvauhdin avulla muut tanssijat. Edellämäinittussa daamissa näkyi "tanssin" jälkeen lieviä merikivun oireita.

Omituiselta vaikutti se, että seinävieret olivat täynnä jouhilaina seisoskelevia ressuja, tyttöjen tanssiessa keskenään.

Juhla päättyi lehtori Väänäsen hallitessa ja yleisen ilon vallitessa. Eräät ilkeämieliset sanoivat, että ilo johtui juhlan loppumisesta. Varmaa ainakin on, että jos vielä seuraavissa Ressun iltamissa saadaan samanlaista musiikkia kuin nyt, ei sitä seuraaviin tule enää yhtään ainoata henkilöä.

m§m

P I K K U I L M O I T U K S I A

✱

Seuraavia juhlia silmälläpitäen haluaa Ressun teinikunta ostaa voimistelusalua varten suurehkon määrän ensiluokkaista akustiikkaa. Tukuttain ja vähittäin. Vast. Pärskeiden toimitukseen nimimerkillä "Ei mustanpörssin hintoja".

✱

Teinikunta haluaa palvelukseensa muutamia T O D E L L A P Ä T E V I Ä radioteknikoita. Huiputtajat älkööt enää vaivautuko.

✱

Eräs "tunnetusti lempeä mies" on kadottanut henkisen tasapainonsa. Mahd. rehellistä löytäjää pyydetään toimittamaan se Pärskeiden toimitukseen nimim. "Veljesi Patagoniasta".

m§m